NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA
YVES BOT
prednesené 17. marca 2011 [1]

1. Súborom opatrení prijatých v roku 2006 došlo k reforme spoločnej organizácie trhov v sektore cukru s cieľom reštrukturalizovať cukrovarnícky priemysel v Európskej únii. Jednotlivé opatrenia mali okrem iného tieto dôsledky:

— začiatok hospodárskeho roka sa od roku 2007 posunul z 1. júla na 1. októbra, takže hospodársky rok 2006/2007 mal výnimočne pätnásť mesiacov,

— s cieľom zohľadniť túto výnimočnú situáciu boli podnikom na tento hospodársky rok pridelené dodatočné dočasné kvóty,

— z akéhokoľvek množstva vyrobeného nad rámec pridelených kvót sa vyberal poplatok,

— podniky boli motivované vykonať reštrukturalizáciu vzdaním sa (časti) svojich základných kvót a demontážou svojich zariadení, za čo im bola poskytnutá reštrukturalizačná pomoc,

— v prípade nedodržania reštrukturalizačných záväzkov musel podnik jednak vrátiť príslušnú pomoc, jednak zaplatiť pokutu vo výške 30 % zo sumy, ktorú mal vrátiť, ak bolo porušenie úmyselné alebo ak bolo dôsledkom hrubej nedbanlivosti.

2. Belgickej spoločnosti Beneo-Orafti SA (ďalej len „spoločnosť Beneo-Orafti“) bola na hospodársky rok 2006/2007 pridelená základná kvóta i dočasná kvóta. Táto spoločnosť sa zaviazala zrieknuť sa svojej základnej kvóty a čiastočne demontovať príslušné zariadenia, za čo jej bola vyplatená reštrukturalizačná pomoc. Vzhľadom na to, že sa domnievala, že sa toto zrieknutie sa netýkalo jej dočasnej kvóty, vyrobila množstvo inulínového sirupu [2], ktoré bolo o niečo nižšie ako dočasná kvóta.

1 — Jazyk prednesu: francúzština.

2 — Inulín je vlákno (zložené z reťazca molekúl fruktózy), ktoré sa vyskytuje v niektorých rastlinách. Získava sa z koreňov čakanky. Hydrolýzou inulínu možno získať fruktózu. Výsledkom tohto procesu je sladidlo nazývané inulínový sirup, na ktorý sa vzťahuje spoločná organizácia trhov v sektore cukru. Inulínový sirup sa používa najmä v poľnohospodársko-potravinárskom priemysle.

3. Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB) v súčasnosti žiada po prvé vrátenie sumy reštrukturalizačnej pomoci vo výške 454,425 eura na vyrobenú tonu, po druhé zaplatenie pokuty vo výške 30 % zo sumy, ktorá sa má vrátiť, a po tretie zaplatenie poplatku vo výške 500 eur na vyrobenú tonu za nadbytočne vyrobené množstvo. Spoločnosť Beneo-Orafti tieto nároky odmieta.

4. Tribunal de première instance de Bruxelles (Belgicko), ktorý vo veci rozhoduje, položil Súdnemu dvoru sedem prejudiciálnych otázok, ktoré sa týkajú najmä nasledujúcich problémov:

— Mohla spoločnosť Beneo-Orafti považovať svoju dočasnú kvótu za kvótu, ktorá je nezávislá od jej základnej kvóty, a teda domnievať sa, že zrieknutie sa základnej kvóty a vyplatenie príslušnej reštrukturalizačnej pomoci nemá vplyv na dočasnú kvótu?

— Kedy presne začala byť spoločnosť Beneo-Orafti viazaná svojimi reštrukturalizačnými záväzkami?

— Je prípustné žiadať vrátenie poskytnutej pomoci spojené s dodatočnou pokutou a zároveň vybrať poplatok za nadbytočne vyrobené množstvo na základe toho istého vyrobeného množstva?

— Na základe čoho by sa mali vypočítať sumy, ktoré sa majú prípadne vrátiť?

I — Reforma trhu s cukrom [3]

5. Spoločná organizácia trhu s cukrom bola vytvorená v roku 1967 s cieľom zabezpečiť spravodlivý príjem pre výrobcov a stabilizovať trh. V rámci tejto organizácie pre cukor platili garantované intervenčné ceny, ktoré od roku 1996 do roku 2006 podstatne prekračovali ceny na svetovom trhu. Postupne sa Únia stala tretím najväčším svetovým výrobcom s ročnou výrobou, ktorá prevyšovala 20 miliónov ton, preto musela čeliť tlakom na zastavenie vývozu nadbytočného množstva za dotovanú cenu. V roku 2005 Svetová obchodná organizácia (WTO) uložila Únii povinnosť zahrnúť do maximálneho obmedzenia vývozu okrem iného aj vývoz cukru mimo kvóty. Od roku 2006 preto Únia môže vyviezť iba 1,37 milióna ton dotovaného bieleho cukru,

3 — Pozri úvodnú časť osobitnej správy Dvora audítorov Európskej únie č. 6 s názvom „La réforme du marché du sucre a-t-elle atteint ses principaux objectifs?" (Dosiahla reforma trhu s cukrom svoje hlavné ciele? – neoficiálny slovenský preklad), ktorá je dostupná na internetovej stránke http://eca.europa.eu/portal/pls/portal/docs/1/5986725.PDF.

zatiaľ čo ročný priemer predtým dosahoval 6,5 milióna ton.

6. Na zosúladenie spoločnej organizácie trhu s princípmi novej spoločnej poľnohospodárskej politiky, ako aj na zachovanie rovnováhy trhu, a to pri rešpektovaní povinnosti obmedziť dotovaný vývoz, bola teda potrebná reforma. Hlavnými cieľmi bolo zabezpečiť konkurencieschopnosť cukrovarníckeho priemyslu prostredníctvom zníženia neziskovej výrobnej kapacity, stabilizovať trhy pri zachovaní bezpečnosti zásobovania a prispieť k zabezpečeniu primeranej životnej úrovne poľnohospodárov zmiernením hospodárskych a sociálnych dôsledkov pre poľnohospodárov v dotknutých regiónoch.

7. Reforma, ktorá sa realizovala postupne, mala tieto hlavné znaky:

— zachovanie znížených výrobných kvót doplnených dodatočnými kvótami, ktoré mohli kupovať výrobcovia, ktorí sa považovali za konkurencieschopných v novom prostredí,

— postupné znižovanie ceny za tonu bieleho cukru,

— postupné znižovanie minimálnej ceny za tonu kvótovanej cukrovej repy vyplácanej pestovateľom, ktoré bolo zmiernené čiastočným kompenzačným mechanizmom,

— pozastavenie uplatňovania mechanizmu vývozných náhrad na kvótovaný vývoz,

— dočasný reštrukturalizačný fond financovaný z príspevkov výrobcov z ich kvóty, ktorý bol určený najmä na financovanie rôznych druhov pomoci vyplácanej za dobrovoľné vzdanie sa výrobných kvót:

— reštrukturalizačná pomoc vyplácaná výrobcom, ktorí ukončili výrobu v rámci kvóty a vzdali sa príslušných kvót,

— diverzifikačná pomoc určená na podporu realizácie náhradných riešení v regiónoch dotknutých reštrukturalizáciou cukrovarníckeho priemyslu,

— dočasná pomoc poskytovaná rafinériám s cieľom umožniť im prispôsobiť sa reštrukturalizácii.

II — Právny rámec

A — *Nariadenie (ES) č. 318/2006*

8. Nariadenie (ES) č. 318/2006 [4], ktorým sa zrušilo a nahradilo predchádzajúce základné nariadenie [5], zásadným spôsobom zmenilo spoločnú organizáciu trhov v sektore cukru.

9. Článok 1 ods. 2 nariadenia č. 318/2006 stanovuje, že hospodársky rok pre výrobky, ktorých sa týka spoločná organizácia trhov v sektore cukru, sa začína 1. októbra a končí sa 30. septembra nasledujúceho roka, s výnimkou hospodárskeho roka 2006/2007, ktorý sa začína 1. júla 2006 a končí sa 30. septembra 2007 [6].

10. Článok 7 tohto nariadenia (uvedený v kapitole 2 nazvanej „Výroba v rámci kvóty“ hlavy II s názvom „Vnútorný trh“) v odseku 1 stanovuje, že kvóty na výrobu cukru, izoglukózy a inulínového sirupu na vnútroštátnej a regionálnej úrovni sú stanovené v prílohe III tohto nariadenia, a v odseku 2 prvom pododseku stanovuje, že členský štát pridelí kvótu každému schválenému podniku, ktorý vyrába cukor, izoglukózu alebo inulínový sirup a je zriadený na jeho území.

11. Článok 10 nariadenia č. 318/2006 nazvaný „Spravovanie kvót“, ktorý je súčasťou tej istej kapitoly, stanovuje úpravy kvót uvedených v prílohe III tohto nariadenia na každý hospodársky rok formou zníženia o spoločnú percentuálnu sadzbu od roku 2010/2011.

12. Kapitola 3 hlavy II nariadenia č. 318/2006 s názvom „Výroba mimo kvóty“ obsahuje články 12 až 15. Podľa článku 15 ods. 1 sa poplatok za nadbytočné množstvo vyberá z množstva cukru, izoglukózy a inulínového sirupu vyrobeného počas hospodárskeho roka, ktoré prekračuje pridelené kvóty a na ktoré sa nevzťahuje jeden z mechanizmov stanovených v článkoch 12 až 14 (čiže v podstate používanie na výrobu niektorých

4 — Nariadenie Rady z 20. februára 2006 o spoločnej organizácii trhov v sektore cukru (Ú. v. EÚ L 58, s. 1). Toto nariadenie bolo po období, ktoré je relevantné pre skutkové okolnosti konania vo veci samej, zrušené nariadením (ES) č. 1234/2007 z 22. októbra 2007 o vytvorení spoločnej organizácie poľnohospodárskych trhov a o osobitných ustanoveniach pre určité poľnohospodárske výrobky (nariadenie o jednotnej spoločnej organizácii trhov) (Ú. v. EÚ L 299, s. 1), ktoré však z neho preberá mnohé ustanovenia (pozri tabuľky zhody v prílohe XXII posledného uvedeného nariadenia, bod 40).

5 — Nariadenie Rady (ES) č. 1260/2001 z 19. júna 2001 o spoločnom organizovaní trhu v sektore cukru (Ú. v. ES L 178, s. 1; Mim. vyd. 03/033, s. 17), podľa ktorého sa hospodársky rok začínal 1. júla a končil sa 30. júna nasledujúceho roka [článok 1 ods. 2 písm. m)] (pozri odôvodnenia č. 2 a 3 nariadenia č. 318/2006).

6 — Podľa dôvodovej správy k návrhu nariadenia predloženého Rade Európskej únie Európskou komisiou [KOM(2005) 263 v konečnom znení] bola cieľom zmeny dátumu začiatku hospodárskeho roka v sektore cukru z 1. júla na 1. októbra „jednoduchšia implementácia znižovania cien“ (pozri bod 2.2).

priemyselných výrobkov, prevedenie do nasledujúceho hospodárskeho roka, zásobovanie najvzdialenejších regiónov alebo vývoz v rámci určitých množstevných limitov). Podľa odôvodnenia č. 18 tohto nariadenia je cieľom poplatku zabrániť „hromadeniu týchto množstiev ohrozujúcich situáciu na trhu“, pokiaľ ide o množstvá, ktoré nespĺňajú podmienky vzťahujúce sa na tieto mechanizmy.

13. Článok 15 ods. 2 nariadenia č. 318/2006 stanovuje, že poplatok za nadbytočné množstvo sa určí „na dostatočnej vysokej úrovni, aby sa zabránilo hromadeniu množstiev uvedených v odseku 1“.

14. Článok 15 ods. 3 tohto nariadenia stanovuje, že tento poplatok vyberajú členské štáty. Hoci tu chýba ustanovenie podobné článku 11 ods. 3 nariadenia (ES) č. 320/2006 [7] (pozri bod 27 týchto návrhov), ktorý upravuje prevod vybratých súm, predmetný poplatok je súčasťou vlastných zdrojov Únie. [8]

15. Článok 44 nariadenia č. 318/2006 (uvedený v odôvodnení č. 43 tohto nariadenia) oprávňuje Komisiu prijať prechodné opatrenia najmä na uľahčenie prechodu z trhovej situácie v hospodárskom roku 2005/2006 na trhovú situáciu v hospodárskom roku 2006/2007 a všeobecne na uľahčenie prechodu z predchádzajúceho režimu na nový režim.

16. Napokon článok 46 tohto nariadenia okrem iného stanovuje, že hlava II tohto nariadenia sa uplatňuje až do konca hospodárskeho roka 2014/2015.

B — *Nariadenie č. 320/2006*

17. Odôvodnenia nariadenia č. 320/2006 okrem iného stanovujú:

„(1) … Na uvedenie programu výroby a obchodovania s cukrom Spoločenstva do

7 — Nariadenie Rady z 20. februára 2006, ktorým sa stanovuje dočasný režim pre reštrukturalizáciu cukrovarníckeho priemyslu v Spoločenstve a ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 1290/2005 o financovaní spoločnej poľnohospodárskej politiky (Ú. v. EÚ L 58, s. 42).

8 — Pokiaľ ide o predmetné obdobie, pozri článok 2 ods. 1 písm. a) rozhodnutia Rady 2000/597/ES, Euratom z 29. septembra 2000 o systéme vlastných zdrojov Európskych spoločenstiev (Ú. v. ES L 253, s. 42; Mim. vyd. 01/003, s. 200) a rozhodnutia Rady 2007/436/ES, Euratom zo 7. júna 2007 o systéme vlastných zdrojov Európskych spoločenstiev (Ú. v. EÚ L 163, s. 17).

súladu s medzinárodnými požiadavkami a zaistenie jeho budúcej konkurencieschopnosti je potrebné začať hĺbkový proces reštrukturalizácie, ktorý by viedol k značnému zníženiu neziskovej výrobnej kapacity v Spoločenstve. Z tohto dôvodu by malo byť prvoradou podmienkou implementácie novej fungujúcej organizácie spoločného trhu s cukrom vytvorenie osobitného a nezávislého dočasného programu reštrukturalizácie cukrovarníckeho priemyslu v Spoločenstve. V rámci tohto programu by sa mali kvóty znížiť spôsobom, ktorý by zohľadnil legitímne záujmy cukrovarníckeho priemyslu, pestovateľov cukrovej repy a čakanky [cukrovej repy, cukrovej trstiny a čakanky – *neoficiálny preklad*] i spotrebiteľov v Spoločenstve.

(2) Mal by sa vytvoriť dočasný reštrukturalizačný fond, z ktorého by sa financovali reštrukturalizačné opatrenia pre cukrovarnícky priemysel Spoločenstva. …

…

(4) Reštrukturalizačné opatrenia ustanovené v tomto nariadení by sa mali financovať vyberaním dočasných súm od tých výrobcov cukru, izoglukózy a inulínového sirupu, ktorí budú mať v konečnom dôsledku z procesu reštrukturalizácie úžitok. …

(5) Cukrovarníckym podnikom s najnižšou produktivitou je potrebné dať vo forme primeranej pomoci na reštrukturalizáciu dôležitý hospodársky podnet k tomu, aby sa vzdali svojej výrobnej kvóty. Na tento účel by sa mala vytvoriť pomoc na reštrukturalizáciu, ktorá by viedla k zastaveniu výroby cukru v rámci kvóty a k vzdaniu sa príslušnej kvóty a súčasne by náležite zohľadňovala dodržiavanie sociálnych a environmentálnych záväzkov spojených so zastavením tejto výroby. Pomoc by mala byť dostupná počas štyroch hospodárskych rokov s cieľom znížiť výrobu do tej miery, ktorá je nevyhnutná na dosiahnutie vyváženej trhovej situácie v Spoločenstve.

…“

18. Podľa článku 2 bodu 6 nariadenia č. 320/2006 „‚kvóta‘ je akákoľvek kvóta na výrobu cukru, izoglukózy a inulínového sirupu“ pridelená podniku okrem iného v súlade s článkom 7 ods. 2 nariadenia č. 318/2006.

19. Článok 3 ods. 1 nariadenia č. 320/2006 stanovuje, že každý podnik vyrábajúci cukor,

izoglukózu či inulínový sirup, ktorému bola pridelená kvóta pred 1. júlom 2006, má nárok na reštrukturalizačnú pomoc za tonu kvóty, ktorej sa vzdal, za predpokladu, že sa v jednom z hospodárskych rokov 2006/2007 až 2009/2010 vzdá svojej kvóty alebo jej časti podľa troch prípadov uvedených v písm. a) až c). Podmienkou uvedenou v písm. b), ktorá je relevantná pre konanie vo veci samej, je, že podnik sa vzdá kvóty, ktorú pridelil jednému alebo viacerým svojim závodom, čiastočne demontuje výrobné zariadenia príslušných závodov a nepoužíva zostávajúce výrobné zariadenia príslušných závodov na výrobu výrobkov, na ktoré sa vzťahuje organizácia spoločného trhu pre cukor [podmienkou uvedenou v písm. a) je, že sa vzdá takej kvóty a úplne demontuje príslušné zariadenia, a podmienkou uvedenou v písm. c) je, že sa vzdá časti takej kvóty a nepoužíva príslušné zariadenia na rafináciu surového cukru, čiže táto podmienka nevyžaduje demontáž zariadení].

20. Článok 3 ods. 2 nariadenia č. 320/2006 okrem iného stanovuje, že reštrukturalizačná pomoc sa udelí vo vzťahu k hospodárskemu roku, pre ktorý sa podnik vzdal kvót v súlade s odsekom 1 tohto nariadenia, a len na to množstvo kvót, ktorých sa vzdal a ktoré neboli znovu pridelené.

21. Podľa článku 3 ods. 4 tohto nariadenia čiastočná demontáž výrobných zariadení okrem iného vyžaduje konečné a úplné zastavenie výroby cukru, izoglukózy alebo inulínového sirupu príslušnými výrobnými zariadeniami a demontáž výrobných zariadení, ktoré sa nepoužijú na novú výrobu a ktoré boli určené na výrobu týchto výrobkov.

22. Napokon článok 3 ods. 5 nariadenia č. 320/2006 stanovuje, že suma reštrukturalizačnej pomoci za tonu kvóty, ktorej sa podnik vzdal, je v prípade uvedenom v odseku 1 písm. b) 547,50 eura na hospodársky rok 2006/2007 alebo 2007/2008 [na tieto hospodárske roky predstavuje v prípade uvedenom v odseku 1 písm. a) táto suma 730 eur a v prípade uvedenom v odseku 1 písm. c) 255,50 eura. Sumy na dva nasledujúce hospodárske roky sú postupne znížené].

23. Podľa článku 5 ods. 1 nariadenia č. 320/2006 členské štáty prijmú rozhodnutie o udelení reštrukturalizačnej pomoci na hospodársky rok 2006/2007 do 30. septembra 2006 (podľa všeobecného pravidla na nasledujúce hospodárske roky členské štáty rozhodnú do konca februára v roku, ktorý predchádza hospodárskemu roku).

24. Článok 5 ods. 2 tohto nariadenia stanovuje, že táto pomoc sa udelí, ak členský štát po dôkladnom overení potvrdí, že žiadosť

a reštrukturalizačný plán obsahujú predpísané náležitosti, že opatrenia činnosti opísané v tomto pláne sú v súlade s príslušnými právnymi predpismi Spoločenstva a príslušnými vnútroštátnymi právnymi predpismi a že na základe informácií získaných od Komisie sú v reštrukturalizačnom fonde k dispozícii potrebné finančné zdroje.

25. Podľa článku 11 ods. 1 tohto nariadenia dočasnú reštrukturalizačnú sumu platia na hospodársky rok za tonu kvóty tie podniky, ktorým sa kvóta udelila. Kvóty, ktorých sa podnik vzdal od daného hospodárskeho roka v súlade s článkom 3 ods. 1 nariadenia č. 320/2006, však nie sú predmetom spoplatnenia touto sumou na tento a nasledujúce hospodárske roky.

26. Článok 11 ods. 2 tohto nariadenia stanovuje, že pre cukor a inulínový sirup sa táto suma stanovuje na 126,40 eura za tonu kvóty na hospodársky rok 2006/2007.

27. Podľa článku 11 ods. 3 prvého pododseku tohto nariadenia majú členské štáty voči Únii zodpovednosť za vyberanie dočasnej reštrukturalizačnej sumy na svojom území.

C — *Nariadenie (ES) č. 493/2006*

28. V odôvodnení č. 10 nariadenia (ES) č. 493/2006 [9] sa uvádza, že vzhľadom na to, že hospodársky rok 2006/2007 sa stanovil ako obdobie začínajúce sa 1. júla 2006 a končiace sa 30. septembra 2007, takže zahŕňa 15 mesiacov, je potrebné na tento hospodársky rok stanoviť zvýšenie kvót s prihliadnutím na tri dodatočné mesiace, aby sa zabezpečilo pridelenie, ktoré zodpovedá prideleniu v predchádzajúcich a nasledujúcich hospodárskych rokoch, pričom tieto prechodné kvóty sa musia vzťahovať na výrobu cukru od začiatku hospodárskeho roka 2006/2007, ktorý pochádza z cukrovej repy zasiatej pred 1. januárom 2006.

29. Podľa článku 9 ods. 3 [10] nariadenia č. 493/2006 sa na hospodársky rok 2006/2007 členským štátom udeľuje dočasná kvóta na inulínový sirup vo výške 80 180 ton sušiny, vyjadrených ekvivalentom bieleho cukru/izoglukózy, podľa rozdelenia uvedeného v časti C prílohy II tohto nariadenia.

30. Článok 9 ods. 4 písm. a) a b) tohto nariadenia stanovuje, že táto dočasná kvóta

9 — Nariadenie Komisie z 27. marca 2006, ktorým sa ustanovujú prechodné opatrenia v rámci reformy spoločnej organizácie trhu v sektore cukru a ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia (ES) č. 1265/2001 a (ES) č. 314/2002 (Ú. v. EÚ L 89, s. 11).

10 — Odseky 1 a 2 tohto článku stanovujú dočasné kvóty na cukor vyrobený z cukrovej repy zasiatej pred 1. januárom 2006 a z izoglukózy.

nepodlieha plateniu dočasnej reštrukturalizačnej sumy stanovenej v článku 11 ods. 2 nariadenia č. 320/2006 a nevzťahuje sa na ňu vyplácanie pomoci stanovenej v tomto nariadení.

31. Podľa článku 9 ods. 5 nariadenia č. 493/2006 členské štáty udelia schváleným výrobným podnikom cukru, izoglukózy alebo inulínového sirupu, ktoré majú sídlo na ich územiach, dočasné kvóty podľa objektívnych kritérií a spôsobom, ktorý zaručí rovnaké zaobchádzanie s výrobcami a zabráni narušeniu trhu a hospodárskej súťaže.

D — *Nariadenie (ES) č. 967/2006*

32. Podľa článku 1 nariadenia (ES) č. 967/2006 [11] toto nariadenie stanovuje podmienky používania alebo prenosu množstiev cukru, izoglukózy a inulínového sirupu vyrobených mimo kvóty, ako aj pravidlá týkajúce sa poplatku za presahujúce množstvá v súlade s kapitolou 3 hlavy II nariadenia č. 318/2006 [12].

33. Článok 3 ods. 1 nariadenia č. 967/2006 stanovuje odvod uvedený v článku 15 nariadenia č. 318/2006 na 500 eur za tonu.

Táto výška sa v odôvodnení č. 3 nariadenia č. 967/2006 odôvodňuje takto:

„Výšku uvedených poplatkov je potrebné stanoviť na vysokú úroveň, aby sa zabránilo zhromažďovaniu vyrobených množstiev nad stanovené kvóty, ktoré môžu svojou prítomnosťou narušiť trh. Na tento účel sa javí vhodné stanoviť pevnú čiastku na úrovni plných dovozných ciel na biely cukor."

34. Článok 4 ods. 1 tohto nariadenia stanovuje, že odvody platí výrobca za vyrobené množstvo, ktoré presahuje jeho výrobnú kvótu na daný hospodársky rok, okrem určitých výnimiek, ktoré v podstate zodpovedajú výnimkám uvedeným v článku 15 nariadenia č. 318/2006 [13], ale ktoré sa nepochybne netýkajú prejednávanej veci.

E — *Nariadenie (ES) č. 968/2006*

35. Podľa článku 1 ods. 1 nariadenia (ES) č. 968/2006 [14] sa týmto nariadením stanovujú podrobné pravidlá implementácie opatrení uvedených v článkoch 3 a 6 až 9 nariadenia

11 — Nariadenie Komisie z 29. júna 2006, ktorým sa ustanovujú podrobné podmienky uplatňovania nariadenia Rady (ES) č. 318/2006 v súvislosti s výrobou mimo kvót v sektore cukru (Ú. v. EÚ L 176, s. 22).

12 — Pozri bod 12 týchto návrhov.

13 — Tamže.

14 — Nariadenie Komisie z 27. júna 2006, ktorým sa stanovujú podrobné pravidlá implementácie nariadenia č. 320/2006 (Ú. v. EÚ L 176, s. 32).

č. 320/2006. Článok 1 ods. 2 prvý pododsek nariadenia č. 968/2006 stanovuje, že sa uplatňujú definície uvedené v článku 2 nariadenia č. 320/2006.

36. Podľa článku 3 nariadenia č. 968/2006 počnúc hospodárskym rokom, keď došlo k zrieknutiu sa kvóty v súlade s článkom 3 nariadenia č. 320/2006, sa nijaká výroba cukru, izoglukózy alebo inulínového sirupu nemôže považovať za výrobu v rámci tejto kvóty, pokiaľ ide o príslušné továrne.

37. Článok 10 nariadenia č. 968/2006 upravuje postup udelenia podpory na reštrukturalizáciu a okrem iného stanovuje, že Komisia musí posúdiť dostupné finančné zdroje a členské štáty musia informovať žiadateľov o vybavení ich žiadosti do konečného termínu uvedeného v článku 5 ods. 1 nariadenia č. 320/2006, čiže na hospodársky rok 2006/2007 do 30. septembra 2006.

38. Článok 11 ods. 1 nariadenia č. 968/2006 stanovuje:

„Hneď po udelení podpory na reštrukturalizáciu príjemca vykoná všetky opatrenia uvedené podrobne v schválenom pláne reštrukturalizácie a dodrží záväzky obsiahnuté v jeho žiadosti o podporu na reštrukturalizáciu."

39. Článok 26 ods. 1 tohto nariadenia stanovuje, že ak si príjemca nesplní jeden alebo viacero svojich záväzkov podľa plánu reštrukturalizácie, podnikateľského plánu alebo prípadne vnútroštátneho programu reštrukturalizácie, časť podpory pridelenej vzhľadom na príslušný záväzok (prípadné záväzky) sa vráti, okrem prípadu vyššej moci.

40. Podľa článku 27 tohto nariadenia:

„1. Ak príjemca nesplní jeden záväzok alebo viacero svojich záväzkov podľa plánu reštrukturalizácie, podnikateľského zámeru alebo vnútroštátneho plánu reštrukturalizácie, bude sa od neho vyžadovať platba, ktorá sa rovná 10 % sumy, ktorú má vrátiť podľa článku 26.

2. Uvedené pokuty, ktoré sa majú uložiť podľa článku 1, nebudú uložené vtedy, ak podnik vie preukázať, k spokojnosti príslušného orgánu, že nedodržanie spôsobila vyššia moc…

3. Ak sa nedodržania dopustil zámerne alebo ako následku hrubej nedbalosti [alebo v dôsledku hrubej nedbanlivosti – *neoficiálny preklad*], od príjemcu sa vyžaduje uhradiť sumu, ktorá sa rovná 30 % sumy, ktorá sa má vrátiť podľa článku 26."

III — Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

41. Dňa 27. júla 2006 príslušné belgické orgány pridelili spoločnosti Beneo-Orafti na hospodársky rok 2006/2007 základnú kvótu vo výške 131 330 ton a dočasnú kvótu vo výške 32 833 ton inulínového sirupu. [15] V liste adresovanom tejto spoločnosti, ktorý sa týkal pridelenia týchto dvoch kvót, bolo okrem iného uvedené, že dočasná kvóta sa rovná 3/12 základnej kvóty a slúži ako „kompenzácia" za predĺženie hospodárskeho roka 2006/2007 o tri mesiace. [16]

42. V ten istý deň spoločnosť Beneo-Orafti predložila týmto orgánom žiadosť o reštrukturalizačnú pomoc výmenou sa vzdanie sa svojej základnej kvóty (ale podľa jej tvrdení nie svojej dočasnej kvóty). Dňa 18. augusta 2006 belgické orgány odpovedali, že žiadosť považujú za úplnú. Dňa 18. septembra 2006 informovali spoločnosť Beneo-Orafti o prípustnosti jej žiadosti a oznámili to aj Komisii.

43. Dňa 29. septembra 2006 Komisia informovala členské štáty, že odhadované dostupné finančné zdroje v dočasnom reštrukturalizačnom fonde postačujú na poskytnutie reštrukturalizačnej pomoci na všetky žiadosti týkajúce sa hospodárskeho roka 2006/2007, ktoré členské štáty posúdia ako prípustné. [17]

44. Z návrhov spoločnosti Beneo-Orafti v konaní pred Tribunal de première instance de Bruxelles vyplýva, že 20. októbra 2006 sa uskutočnili rokovania spoločnosti Beneo-Orafti s belgickými orgánmi, počas ktorých spoločnosť Beneo-Orafti tieto orgány informovala o svojom „pevnom zámere využiť svoju dočasnú kvótu bez ohľadu na svoju žiadosť o reštrukturalizačnú pomoc vo vzťahu k svojej riadnej základnej kvóte" a belgické orgány zdôraznili, že s realizáciou tohto zámeru sú spojené „nešpecifikované" riziká.

45. Spoločnosť Beneo-Orafti začala vyrábať inulínový sirup 21. novembra 2006.

46. Listom z 23. novembra 2006 príslušný belgický minister informoval spoločnosť Beneo-Orafti, že z právneho hľadiska nemôže

15 — V oboch prípadoch tento údaj predstavuje približne 61 % základnej kvóty alebo dočasnej kvóty na inulínový sirup, ktoré boli pridelené Belgickému kráľovstvu podľa prílohy III nariadenia č. 318/2006 (čiže 215 247 ton) a časti C prílohy II nariadenia č. 493/2006 (53 812 ton). Dočasná kvóta pridelená Belgickému kráľovstvu, ako aj dočasná kvóta pridelená Belgickým kráľovstvom spoločnosti Beneo-Orafti, predstavuje 25 % príslušnej základnej kvóty, čo zodpovedá predĺženiu hospodárskeho roka 2006/2007 o 25 % v porovnaní s predchádzajúcimi a nasledujúcimi hospodárskymi rokmi.

16 — Pozri prílohu 8 pripomienok spoločnosti Beneo-Orafti (s. 2).

17 — Ú. v. EÚ C 234, s. 9. Mohlo by byť zaujímavé uviesť, že podľa správy Dvora audítorov citovanej v poznámke pod čiarou 3 *všetky* základné kvóty na inulínový sirup, ktoré boli pôvodne v Únii pridelené na hospodársky rok 2006/2007 (ktoré sa týkali vlastne len Belgického kráľovstva a v menšej miere Holandského kráľovstva a Francúzskej republiky), sa stali od tohto hospodárskeho roka voľnými, takže v ktoromkoľvek z nasledujúcich hospodárskych rokov neexistovala ani nebola pridelená nijaká kvóta na inulínový sirup (pozri bod B prílohy II).

jednoznačne posúdiť zlučiteľnosť takejto výroby s podmienkami poskytovania reštrukturalizačnej pomoci. Navrhol, aby sa spoločnosť Beneo-Orafti obrátila na Komisiu s cieľom objasniť túto otázku alebo aby sa ministerstvo obrátilo spolu s touto spoločnosťou na Komisiu, pričom spoločnosti oznámil, že ak si neželá obrátiť sa na Komisiu, bude sa predpokladať, že nezamýšľa vyrobiť množstvo zodpovedajúce dočasnej kvóte. Týmto listom minister upozornil spoločnosť Beneo-Orafti na riziko, že bude musieť vrátiť neoprávnene prijaté sumy, ak toto množstvo vyrobí bez toho, aby vopred získala súhlasné stanovisko Komisie.

47. V období od 21. novembra do 13. decembra 2006 vyrobila spoločnosť Beneo-Orafti 27 756,986 tony inulínového sirupu.

48. Dňa 18. januára 2007 belgické orgány informovali spoločnosť Beneo-Orafti, že jej bola poskytnutá pomoc vo výške 59 679 771,50 eura [18].

49. V nadväznosti na otázky, ktoré položil BIRB a ktoré Komisii predložili belgické orgány 19. februára 2007, Komisia 20. marca 2007 odpovedala, že dočasné kvóty sú iba rozšírením základných kvót. Podľa Komisie podnik, ktorý sa vzdal svojej základnej kvóty v rámci režimu reštrukturalizácie, nemôže pokračovať vo výrobe na základe dočasnej kvóty. Táto informácia bola oznámená BIRB 3. apríla 2007.

50. Dňa 9. júla 2007 BIRB zaslal spoločnosti Beneo-Orafti list, v ktorom uviedol, že nejde o upomienku ani o rozhodnutie, ale len o oznámenie stanoviska Komisie, a oznámil jej, že je povinná zaplatiť poplatok za výrobu cukru mimo kvóty vo výške 13 878 493 eur, pokiaľ nepreukáže, že svoje záväzky dodržala.

51. Dňa 13. augusta 2007 BIRB vyzval spoločnosť Beneo-Orafti na zaplatenie sumy 16 397 508,87 eura, ktorá pozostávala zo sumy 12 613 468,36 eura, ktorá predstavovala pomoc poskytnutú podľa množstva vyrobeného v rámci dočasnej kvóty, zvýšenej o 30 % na základe pokuty uloženej podľa článku 27 ods. 3 nariadenia č. 968/2006.

52. Dňa 13. decembra 2007 BIRB vyzval spoločnosť Beneo-Orafti na zaplatenie sumy 13 878 493 eur, ktorá predstavovala poplatok za výrobu mimo kvóty spomenutý v jeho liste z 9. júla 2007.

53. Uvedené sumy a spôsob ich výpočtu možno zhrnúť v podobe tabuľky:

18 — V súvislosti s výpočtom tejto sumy a dvoch nasledujúcich súm pozri tabuľku uvedenú v bode 53 týchto návrhov.

Označenie	Poskytnuté sumy (v eurách)	Požadované sumy (v eurách)
Celková reštrukturalizačná pomoc (uvoľnené množstvo 131 330,3 tony x 547,50 eura – článok 3 ods. 5 nariadenia č. 320/2006)	71 903 339,25	
Pomoc prináležiaca spoločnosti Beneo-Orafti (celková pomoc x 83 % – zostatok prináležiaci výrobcom a subdodávateľom)	59 679 771,50	
Poplatok za výrobu mimo kvóty (vyrobené množstvo x 500 eur – článok 3 ods. 1 nariadenia č. 967/2006)		13 878 493
Vrátená pomoc (vyrobené množstvo x 547,50 eura x 83 % – článok 26 nariadenia č. 968/2006)		12 613 468,36
Pokuta za nedodržanie záväzku spôsobené úmyselne alebo v dôsledku hrubej nedbanlivosti (vrátená pomoc x 30 % – článok 27 ods. 3 nariadenia č. 968/2006)		3 784 040,51
Celková suma požadovaná od spoločnosti Beneo-Orafti		30 276 001,87
Rozdiel medzi poskytnutými sumami a požadovanými sumami (59 679 771,50 eura – 30 276 001,87 eura)	29 403 769,63	

54. Vzhľadom na to, že spoločnosť Beneo-Orafti požadované sumy (13 878 493 eur a 16 397 508,87 eura) odmietla zaplatiť, BIRB podal návrh na Tribunal de première instance de Bruxelles.

55. Tribunal de première instance de Bruxelles rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Sú dočasné kvóty pridelené podniku vyrábajúcemu cukor na základe článku 9 nariadenia… č. 493/2006 vylúčené z dočasného režimu na reštrukturalizáciu stanoveného nariadením… č. 320/2006 a nariadením… č. 968/2006, keďže:

a) tieto kvóty nepodliehajú platbe dočasnej reštrukturalizačnej sumy;

b) nevzťahuje sa na ne reštrukturalizačná pomoc a

c) nie sú kvótami v zmysle nariadenia… č. 320/2006, ako ich definuje článok 2 bod 6 tohto nariadenia?

2. Sú aj v prípade zápornej odpovede na predchádzajúcu otázku dočasné kvóty samostatnými kvótami, ktoré sú nezávislé od riadnych základných kvót, keďže:

a) dočasné kvóty sú pridelené na základe článku 9 nariadenia… č. 493/2006, a nie na základe článku 7 nariadenia… č. 318/2006;

b) kritériá na pridelenie dočasných kvót sú odlišné od kritérií na pridelenie riadnych základných kvót a

c) dočasné kvóty sú prechodnými opatreniami, ktoré sú určené na uľahčenie prechodu zo starého režimu trhu s cukrom na nový režim trhu s cukrom v Spoločenstve, a teda sa v zásade uplatňujú len počas hospodárskeho roka 2006/2007?

3. V prípade kladnej odpovede na jednu z dvoch predchádzajúcich otázok (alebo na obe tieto otázky): Má podnik vyrábajúci cukor, ktorý požiadal o reštrukturalizačnú pomoc na hospodársky rok 2006/2007 v súlade s článkom 3 nariadenia… č. 320/2006, právo využiť dočasnú

kvótu pridelenú na hospodársky rok 2006/2007 v súlade s článkom 9 nariadenia… č. 493/2006?

4. V prípade zápornej odpovede na predchádzajúcu otázku: Môže uplatnená sankcia spočívať vo vrátení časti poskytnutej reštrukturalizačnej pomoci a vo vrátení dočasnej kvóty[19]?

Ako je potrebné vypočítať sumu, ktorá sa má vrátiť podľa článku 26 ods. 1 [nariadenia č. 968/2006], a pokutu stanovenú v článku 27 [tohto] nariadenia v prípade, ak podnik, ktorý vyrába cukor, dostal reštrukturalizačnú pomoc (na hospodársky rok 2006/2007) a využil svoju dočasnú kvótu (na ktorú nedostal žiadnu reštrukturalizačnú pomoc)?

Musia sa pri výpočte tejto sumy a tejto pokuty zohľadniť, a to úplne alebo čiastočne, tieto skutočnosti:

a) náklady vynaložené predmetným podnikom vyrábajúcim cukor na demontáž svojich výrobných zariadení?

b) straty, ktoré predmetný podnik vyrábajúci cukor utrpel po vzdaní sa riadnej základnej kvóty?

c) skutočnosť, že dočasná kvóta je jednorazovým a prechodným opatrením, ktoré umožňuje výrobu len v hospodárskom roku 2006/2007, ale neuplatňuje sa na ďalšie hospodárske roky (okrem prípadu dočasnej kvóty na cukor)?

d) je výpočet sumy, ktorá sa má vrátiť, ktorý nezohľadňuje skutočnosti uvedené v písm. a) až c) vyššie, v rozpore so zásadou proporcionality?

5. Bez ohľadu na predchádzajúce otázky, kedy sa záväzky prijaté na základe plánu reštrukturalizácie stávajú účinnými, teda záväznými pre žiadateľa:

a) na začiatku hospodárskeho roka, na ktorý podal žiadateľ žiadosť o reštrukturalizačnú pomoc?

b) predložením žiadosti príslušnému vnútroštátnemu orgánu?

19 — Pojem vrátenie dočasnej kvóty, ktorý zrejme navrhla spoločnosť Beneo-Orafti, nie je celkom jasný. Zrejme je to do určitej miery nepresné označenie skutočnosti, že množstvá, ktoré vyrobila spoločnosť Beneo-Orafti a ktoré táto spoločnosť považovala za množstvá, na ktoré sa vzťahuje jej dočasná kvóta, neboli považované za množstvá, na ktoré sa vzťahuje schválená kvóta, a preto bol z nich vybratý poplatok z nadbytočného množstva.

c) oznámením príslušného vnútroštátneho orgánu, že žiadosť sa považuje za úplnú?

d) oznámením príslušného vnútroštátneho orgánu, že žiadosť sa považuje za prípustnú na účely poskytnutia reštrukturalizačnej pomoci?

e) oznámením príslušného vnútroštátneho orgánu o svojom rozhodnutí poskytnúť reštrukturalizačnú pomoc?

vrátenie reštrukturalizačnej pomoci a pokutu podľa článkov 26 a 27 nariadenia… č. 968/2006 s uložením poplatku za nadbytočné množstvo podľa článku 4 nariadenia… č. 967/2006, alebo táto kumulácia sankcií porušuje zásady *ne bis in idem*, proporcionality a zákazu diskriminácie?“

56. Písomné a ústne pripomienky predložila spoločnosť Beneo-Orafti, belgická vláda a Komisia.

IV — Moja analýza

6. V prípade kladnej odpovede na prvú alebo druhú otázku (alebo na obe otázky): Je podnik vyrábajúci cukor, ktorému bola pridelená dočasná kvóta na hospodársky rok 2006/2007, oprávnený využívať túto kvótu počas hospodárskeho roka, aj keď sa tomuto podniku poskytla reštrukturalizačná pomoc vo vzťahu k jeho riadnej základnej kvóte, počnúc hospodárskym rokom 2006/2007?

7. V prípade zápornej odpovede na prvú, druhú a šiestu otázku: Je príslušný vnútroštátny orgán členského štátu oprávnený v prípade nesplnenia záväzkov v rámci plánu reštrukturalizácie kumulovať

57. Ako som už uviedol v úvode týchto návrhov, sedem prejudiciálnych otázok, ktoré sú sformulované veľmi podrobne, sa týka štyroch aspektov sporu, ktorými sa budem zaoberať v tomto poradí: po prvé otázkou vzťahu medzi dočasnými kvótami a uvoľnenými základnými kvótami (prvá, druhá, tretia a šiesta otázka sa týkajú rôznych aspektov tejto otázky); po druhé otázkou, odkedy je podnik, ktorý žiada o poskytnutie reštrukturalizačnej pomoci, viazaný svojimi reštrukturalizačnými záväzkami (piata otázka); po tretie otázkou, či je kumulácia opatrení vrátenia, pokuty a poplatku, ktoré požaduje BIRB, prípustná (prvá časť štvrtej otázky a siedma otázka), a po štvrté otázkou spôsobu výpočtu sumy,

ktorá sa má prípadne vrátiť (druhá časť štvrtej otázky).

58. Pri skúmaní týchto otázok treba poznamenať, že problémy, ktorých sa týkajú, vyplývajú z výnimočných okolností, ktorými sa vyznačoval hospodársky rok 2006/2007, čiže jednak z existencie dočasných kvót, jednak z prijímania rozhodnutí o udelení reštrukturalizačnej pomoci po začiatku hospodárskeho roka. Keďže sa tieto okolnosti netýkali predchádzajúcich hospodárskych rokov, výklad, ktorý podá Súdny dvor v prejednávanej veci, pravdepodobne významne priamo neovplyvní konania týkajúce sa týchto ostatných hospodárskych rokov.

A — *Vzťah medzi dočasnými kvótami a uvoľnenými základnými kvótami*

59. Prvú, druhú, tretiu a šiestu otázku vnútroštátneho súdu možno zhrnúť takto. Po prvé, sú dočasné kvóty nezávislé od základných kvót preto, lebo sú vylúčené z dočasného reštrukturalizačného režimu, alebo z iného dôvodu? Po druhé, v prípade, ak sú nezávislé od základných kvót, podnik, ktorému bola pridelená dočasná kvóta, by túto kvótu nemohol používať preto, lebo požiadal o reštrukturalizačnú pomoc, alebo preto, lebo mu bola takáto pomoc poskytnutá?

60. Pokiaľ ide o prvú časť tejto otázky, Súdnemu dvoru boli predložené protichodné argumenty. Spoločnosť Beneo-Orafti na jednej strane, poukazujúc na znenie niektorých relevantných ustanovení, tvrdí, že dočasné kvóty sú vylúčené z dočasného reštrukturalizačného režimu a nezávislé od základných kvót. Belgická vláda a Komisia na druhej strane zastávajú opačný názor, pričom poukazujú na účel reformy a na dôvod existencie dočasných kvót.

61. Podľa môjho názoru účel reformy a dôvod existencie dočasných kvót skutočne jednoznačne svedčia v prospech analýzy, podľa ktorej by sa mali dočasné kvóty považovať za rozšírenie základných kvót, pričom dočasné kvóty nemožno využívať nezávisle od základných kvót, hoci z ich povahy vyplýva, že v istom smere sa na ne vzťahuje osobitná podrobná úprava.

62. Po prvé z právnej úpravy jasne vyplýva, že dočasná kvóta bola zavedená s cieľom zabrániť tomu, aby bol objem základnej kvóty, vypočítaný podľa bežného hospodárskeho roka trvajúceho dvanásť mesiacov, nedostatočný na hospodársky rok, ktorý mal výnimočne trvať pätnásť mesiacov.[20] Z koncepčného

20 — Pozri odôvodnenie č. 10 nariadenia č. 493/2006.

hľadiska teda ide o zvýšenie základnej kvóty o 25 % [21], čo zodpovedá predĺženiu hospodárskeho roka o 25 %.

63. Po druhé z právnej úpravy takisto vyplýva, že cieľom mechanizmov zavedených na zabezpečenie reštrukturalizácie cukrovarníckeho priemyslu bolo podnietiť podniky, aby definitívne a úplne ukončili výrobu a demontovali príslušné zariadenia. [22] Výroba sa mala ukončiť „počnúc hospodárskym rokom, keď došlo k zrieknutiu sa kvóty“. [23] Bolo by zrejme sotva zlučiteľné s týmto cieľom umožniť podnikom, aby vyhlásili, že sa vzdávajú svojej kvóty na hospodársky rok 2006/2007, a aby získali príslušnú pomoc a zároveň využívali 20 % tejto kumulovanej kvóty (základná kvóta plus dočasná kvóta) počas toho istého hospodárskeho roka.

64. Hoci teda účel dočasnej kvóty a účel mechanizmu motivujúceho k reštrukturalizácii jednoznačne nasvedčujú záveru, že táto kvóta sa má posudzovať rovnako ako základná kvóta, pretože je jej neoddeliteľným rozšírením, treba overiť, či argumenty spoločnosti Beneo-Orafti, ktoré sú založené na niektorých ustanoveniach právnych predpisov, nevyžadujú odlišnú analýzu.

65. Spoločnosť Beneo-Orafti v prvom rade poukazuje na článok 9 ods. 4 nariadenia č. 493/2006, podľa ktorého dočasné kvóty nepodliehajú plateniu dočasnej reštrukturalizačnej sumy stanovenej v článku 11 ods. 2 nariadenia č. 320/2006 a nevzťahuje sa na ne vyplácanie pomoci stanovenej v tomto nariadení. Spoločnosť Beneo-Orafti z toho vyvodzuje, že na tieto kvóty sa nevzťahuje reštrukturalizačný režim. Tento výklad údajne potvrdzuje skutočnosť, že kvóty, na ktoré sa vzťahuje tento režim, ktorý je upravený nariadením č. 320/2006 a vykonávacím nariadením č. 968/2006, sú výslovne obmedzené [24] na kvóty pridelené v súlade s nariadením č. 318/2006, zatiaľ čo dočasné kvóty sú pridelené na základe nariadenia č. 493/2006. Preto sa článok 3 nariadenia č. 968/2006, ktorý zakazuje akúkoľvek výrobu, počnúc vzdaním sa uvoľnenej kvóty, údajne nevzťahuje na dočasné kvóty.

66. Spoločnosť Beneo-Orafti tiež zdôrazňuje, že článok 9 ods. 5 nariadenia č. 493/2006 stanovuje, že dočasné kvóty „udelia“ členské štáty (a nie že základné kvóty sa „zvýšia“ o určité percento) a že toto ustanovenie vyžaduje, aby boli kvóty udelené „podľa objektívnych kritérií a spôsobom, ktorý zaručí rovnaké zaobchádzanie s výrobcami a zabráni narušeniu trhu a hospodárskej súťaže“, pričom tieto požiadavky sa podľa článku 7 ods. 2 nariadenia

21 — Pozri údaje uvedené v bode 41 týchto návrhov a v poznámke pod čiarou 15.

22 — Pozri najmä článok 3 ods. 4 nariadenia č. 320/2006.

23 — Článok 3 nariadenia č. 968/2006.

24 — Pozri článok 2 bod 6 nariadenia č. 320/2006 a článok 1 ods. 2 prvý pododsek nariadenia č. 968/2006.

č. 318/2006 nevzťahujú na udeľovanie základných kvót. Z toho údajne vyplýva, že udeľovanie dočasných kvót je nezávislé od udeľovania základných kvót (okrem toho spoločnosť Beneo-Orafti tvrdí, že dočasná kvóta na cukor na juhu Talianska nebola udelená pomerne k udelenej základnej kvóte). Napokon dočasné kvóty údajne sledujú odlišný cieľ ako základné kvóty, a to uľahčenie prechodu z prechádzajúceho režimu na reformovaný režim.

67. Treba uznať, že argumenty spoločnosti Beneo-Orafti sa nejavia celkom irelevantné. Pokiaľ totiž normotvorca (v tomto prípade Komisia, keďže dočasné kvóty patria v celom rozsahu medzi opatrenia prijaté Komisiou na základe právomocí, ktoré jej boli zverené nariadeniami č. 318/2006 a 320/2006) mal v úmysle zabezpečiť, aby sa na dočasné kvóty vzťahovali rovnaké pravidlá ukončenia výroby ako na základnú kvótu, mohol to výslovne uviesť. Nielenže takéto výslovné ustanovenie chýba, ale právna úprava obsahuje aj určité prvky nasvedčujúce opačnému záveru, na ktoré poukázala spoločnosť Beneo-Orafti vo svojej argumentácii.

68. Ani v prípade uznania argumentácie tejto spoločnosti však podľa môjho názoru Beneo-Orafti nemôže so svojimi tvrdeniami uspieť.

69. Ak by sme totiž vychádzali z toho, že dočasná kvóta je nezávislá od základnej kvóty, musela by byť nezávislá, tak pokiaľ ide o pridelený objem, ako aj o obdobie, na ktoré bola pridelená.

70. Z odôvodnenia č. 10 nariadenia č. 493/2006 vyplýva, že dočasná kvóta sa mala vzťahovať na výrobu od začiatku hospodárskeho roka 2006/2007. Vzhľadom na vzťah medzi príslušnými množstvami a obdobiami v tomto prípade môže ísť len o prvé tri mesiace tohto hospodárskeho roka, a to o mesiace júl, august a september 2006, ktoré predstavovali prechodné obdobie potrebné na zabezpečenie kontinuity medzi prechádzajúcimi hospodárskymi rokmi, ktoré trvali dvanásť mesiacov (od 1. júla do 30. júna nasledujúceho roka), a nasledujúcimi hospodárskymi rokmi (od 1. októbra do 30. septembra nasledujúceho roka) a vyplniť tak obdobie vyplývajúce zo zmeny dátumov hospodárskych rokov.

71. V tomto prípade bolo zámerom zabezpečiť uplatňovanie mechanizmu reštrukturalizačnej pomoci a jej financovanie prostredníctvom dočasných súm z množstva vyrobeného na základe základnej kvóty, teoreticky zodpovedajúcej obdobiu dvanástich mesiacov, počnúc 1. októbrom 2006, pričom z tohto mechanizmu bolo vylúčené množstvo vyrobené na základe dočasnej kvóty, zodpovedajúcej prechodnému obdobiu od 1. júla do 30. septembra 2006. Takýto výklad, ktorý je zrejme jediným výkladom, ktorý umožňuje zosúladiť znenie spomenutých ustanovení s účelom reformy a opatrení motivujúcich

k reštrukturalizácii, potvrdzuje aj článok 5 ods. 1 nariadenia č. 320/2006, podľa ktorého rozhodnutie o udelení reštrukturalizačnej pomoci na hospodársky rok 2006/2007 bolo potrebné prijať do 30. septembra (a potvrdzuje ho aj skutočnosť, že v tomto prípade Komisia informovala členské štáty o dostupnosti dostatočných zdrojov 29. septembra 2006, čím im oznámila, že môžu poskytnúť pomoc na základe všetkých žiadostí, ktoré považujú za prípustné).

72. V rámci sporu vo veci samej vyrobila spoločnosť Beneo-Orafti sporný inulínový sirup v období od 21. novembra do 13. decembra 2006, pričom v tomto období by dočasná kvóta, ak by mohla existovať nezávisle, zanikla. [25]

73. Naopak bezvýhradné uznanie argumentácie, ktorú presadzuje spoločnosť Beneo-Orafti, by malo za následok, že na obdobie pätnástich mesiacov od 1. júla 2006 do 30. septembra 2007 by podniky vyrábajúce cukor mali k dispozícii dve odlišné kvóty. Jednak by sa mohli na začiatku hospodárskeho roka vzdať svojej základnej kvóty, za čo by im bola poskytnutá reštrukturalizačná pomoc v značnej výške, v dôsledku čoho by však boli povinné demontovať svoje príslušné zariadenia a úplne a definitívne sa vzdať akejkoľvek výroby cukru pomocou týchto zaradení v budúcnosti, jednak by mohli využívať až do konca hospodárskeho roka svoju dočasnú kvótu. Takýto výsledok je nielen vnútorne rozporný, ale je aj v úplnom rozpore s cieľmi, ktoré sleduje právna úprava.

74. Z toho vyvodzujem, že hoci právna úprava ako celok nie je jednoznačná a jej dôkladnejšia formulácia mohla odstrániť existujúce nejasnosti, najracionálnejší výklad, ktorý do veľkej miery dáva do súladu znenie ustanovení tak s účelom reformy, ako aj s účelom udelenia dočasných kvót, spočíva v takom výklade, podľa ktorého dočasné kvóty mohli existovať nezávisle od základných kvót iba v rozsahu, v akom sa mali skutočne vzťahovať na výrobu od začiatku hospodárskeho roka 2006/2007. Iba takéto použitie mohlo odôvodniť ich vylúčenie z dočasného reštrukturalizačného režimu. Naproti tomu dočasné kvóty nemohli nahradiť základné kvóty, ktorých sa podniky vzdali, a tak umožniť predmetným podnikom pokračovať vo výrobe počas obdobia zodpovedajúceho hospodárskemu roku trvajúcemu dvanásť mesiacov, ktorý je v súčasnosti stanovený na obdobie od 1. októbra do 30. septembra, hoci sa vzdali svojej základnej kvóty.

75. Z toho vyplýva, že podnik, ktorý sa vzdal svojej základnej kvóty, mohol vyrábať bez sankcie do výšky svojej dočasnej kvóty počas

25 — Možno poukázať na to, že spoločnosť Beneo-Orafti na pojednávaní tvrdila, že predmetná výroba sa nemohla začať neskôr ako 21. novembra 2006, pretože čakanku nebolo možné skladovať dlhšie ako tri mesiace, z čoho vyplýva, že táto čakanka bola k dispozícii už niekedy pred 30. septembrom 2006.

prvých troch mesiacov predĺženého pätnásťmesačného hospodárskeho roka, ale nie počas zostávajúcich dvanástich mesiacov. Za týchto podmienok by jeho výroba v rámci dočasnej kvóty bola oslobodená od platenia dočasnej reštrukturalizačnej sumy a podniku by bola poskytnutá reštrukturalizačná pomoc na základe každého množstva, ktorého sa vzdá v rámci svojej základnej kvóty, samozrejme pod podmienkou, že definitívne a úplne zastaví svoju výrobu po dosiahnutí svojej dočasnej kvóty počas prvých troch mesiacov hospodárskeho roka a prípadne demontuje príslušné zariadenia.

76. Je zrejmé, že podnik, ktorý sa nevzdal svojej základnej kvóty, mohol kumulovať obe kvóty s cieľom rozdeliť svoju výrobu na pätnásť mesiacov. Takémuto podniku by samozrejme nebola poskytnutá nijaká reštrukturalizačná pomoc, ale bol by povinný zaplatiť dočasnú sumu na základe článku 11 nariadenia č. 320/2006 z množstva, ktoré vyrobil v rámci základnej kvóty počas hospodárskeho roka 2006/2007, ako aj počas nasledujúcich hospodárskych rokov, pokiaľ by sa ich neskôr nezriekol.

77. V súvislosti s prvým aspektom otázok, ktoré položil vnútroštátny súd, som teda dospel k záveru, že podnik, ktorý mal základnú kvótu a dočasnú kvótu na hospodársky rok 2006/2007 a zriekol sa svojej základnej kvóty, bol oprávnený vyrábať do výšky dočasnej kvóty do 30. septembra 2006 bez toho, aby ohrozil podmienky zrieknutia sa základnej kvóty a reštrukturalizačnú pomoc nadväzujúcu na toto zrieknutie sa, ale že akúkoľvek výrobu od 1. októbra 2006 bolo treba považovať za porušenie záväzkov prijatých na základe zrieknutia sa základnej kvóty.

B — *Okamih, od ktorého je podnik, ktorý požiadal o poskytnutie reštrukturalizačnej pomoci, viazaný svojimi záväzkami*

78. Piata otázka sa v podstate týka okamihu, od ktorého je podnik, ktorý požiadal o poskytnutie reštrukturalizačnej pomoci za záväzok zrieknuť sa svojej kvóty a výroby a demontovať príslušné zariadenia, týmto záväzkom viazaný.

79. Táto otázka v tomto prípade vyvstáva v súvislosti s dobou takmer šiestich mesiacov, ktorá uplynula od 27. júla 2006, keď spoločnosť Beneo-Orafti podala žiadosť, do 18. januára 2007, keď jej bolo oznámené schválenie tejto žiadosti. Aké opatrenia takýto podnik môže a/alebo musí prijať počas takého obdobia neistoty? Ak totiž nevyrobí nijakú časť svojej kvóty skôr, než mu bude doručené konečné stanovisko, a ak toto stanovisko bude zamietavé, bude musieť sústrediť

svoju výrobu z celého hospodárskeho roka na kratšie obdobie. Ak však vyčerpá časť svojej výrobnej kvóty a stanovisko bude kladné, budú mu hroziť sankcie a/alebo poplatky. Túto dilemu ešte komplikuje skutočnosť, že výroba cukru závisí od poľnohospodárskych činností, ktoré sa musia plánovať na obdobie najmenej niekoľkých mesiacov a ktoré závisia od ročných období. [26]

Na pojednávaní Komisia naznačila, že záväzok zrieknuť sa kvóty a záväzok demontovať príslušné zariadenia sa môžu stať záväzné v odlišných okamihoch, keďže ide o záväzky odlišnej povahy.

80. Podľa názoru spoločnosti Beneo-Orafti je podnik viazaný predmetnými záväzkami v okamihu, keď dostane oznámenie od príslušného vnútroštátneho orgánu o udelení reštrukturalizačnej pomoci (čiže v prípade spoločnosti Beneo-Orafti 18. januára 2007). [27] Podľa belgickej vlády je podnik viazaný svojimi záväzkami od začiatku príslušného hospodárskeho roka (v tomto prípade 1. júla 2006). [28] Komisia zrejme váha medzi týmito dvoma dátumami, ale tiež poznamenáva, že od oznámenia Komisie z 29. septembra 2006 spoločnosť Beneo-Orafti disponovala všetkými potrebnými informáciami, z ktorých mohla vyvodiť záver, že jej žiadosť bude schválená.

81. Po prvé zastávam názor, že treba odmietnuť tvrdenie, že záväzok je záväzný od prvého dňa hospodárskeho roka 2006/2007. Na rozdiel od tvrdenia, ktoré uviedla belgická vláda na pojednávaní, záväzok zastaviť výrobu a demontovať príslušné zariadenia nemožno považovať za jednostranný. V rámci štruktúry právnej úpravy ide o protiplnenie za poskytnutie reštrukturalizačnej pomoci, ktorá je koncipovaná ako „dôležitý hospodársky podnet“ na ukončenie výroby. [29] Na to, aby záväzok mohol byť záväzný počnúc začiatkom hospodárskeho roka (alebo podaním žiadosti o poskytnutie reštrukturalizačnej pomoci [30]), by bolo potrebné, aby bolo udelenie pomoci garantované na základe samotného podania žiadosti, čo tak nie je. V každom prípade treba konštatovať, že belgická vláda ani Komisia

26 — Treba však pripomenúť, že tento problém vyvstáva v zásade iba v súvislosti s hospodárskym rokom 2006/2007 (pozri bod 58 týchto návrhov). Článok 5 ods. 1 nariadenia č. 320/2006 totiž stanovuje, že na nasledujúce hospodárske roky sa rozhodnutie o udelení pomoci prijíma najneskôr do konca februára v roku, ktorý *predchádza* hospodárskemu roku.

27 — Pozri článok 11 ods. 1 nariadenia č. 968/2006.

28 — Pozri článok 3 nariadenia č. 968/2006. Treba však poznamenať, že toto ustanovenie sa začína slovami „počnúc hospodárskym rokom, keď došlo k zrieknutiu sa kvóty…“ a nie „počnúc *začiatkom* hospodárskeho roka…“.

29 — Pozri odôvodnenie č. 5 nariadenia č. 320/2006.

30 — Ktorá bola v tomto prípade podaná takmer mesiac po začiatku hospodárskeho roka. Zdá sa úplne vylúčené, aby podnik mohol byť viazaný záväzkom odo dňa, keď tento záväzok ešte ani nechcel prijať.

neuviedli ani jeden odôvodnený argument, ktorý by podporoval toto stanovisko.

82. Po druhé je nespochybniteľné, že podnik musí byť viazaný svojimi záväzkami najneskôr od okamihu, keď dostane úradné oznámenie o udelení pomoci, o ktorú žiadal. V tomto okamihu sú všetky náležitosti „zmluvy“ o reštrukturalizácii overené a definitívne písomne potvrdené. Pomoc nemožno vziať späť, ak podnik dodržiava svoje záväzky, pričom podnik musí záväzky dodržiavať nielen pod hrozbou uloženia povinnosti vrátiť pomoc, ale aj pod hrozbou uloženia stanovených sankcií.

83. Na základe tohto logického postupu sa však podľa môjho názoru podnik, ktorý podal žiadosť o poskytnutie pomoci, nemôže domnievať, že je oprávnený (ešte) nerešpektovať svoje záväzky, ak ako obozretný hospodársky subjekt vie, že mu bude poskytnutá pomoc, o ktorú požiadal. V tomto prípade ide o dátum, keď Komisia uverejnila v *Úradnom vestníku Európskej únie* svoje oznámenie, ktorým informovala členské štáty (a zároveň aj dotknuté podniky – tvrdenie spoločnosti Beneo-Orafti, že oznámenie bolo určené výlučne členským štátom, nepovažujem za relevantné vo vzťahu k takémuto verejne dostupnému dokumentu) o tom, že dostupné finančné zdroje postačujú na uspokojenie všetkých žiadostí, ktoré boli posúdené ako prípustné, čiže 29. september 2006. Týmto okamihom vzniklo spoločnosti Beneo-Orafti právo na získanie pomoci, o ktorú žiadala, keďže boli splnené všetky podmienky podľa článku 5 ods. 2 nariadenia č. 320/2006, hoci belgické orgány z dôvodov, ktoré nevysvetlili, o tom túto spoločnosť oficiálne upovedomili až o vyše tri a pol mesiaca. Od tohto momentu teda spoločnosť Beneo-Orafti mala dodržiavať svoje záväzky, ktoré prijala ako protihodnotu za poskytnutie pomoci, pod hrozbou straty výhod a uloženia sankcií.

84. Určite nemožno vylúčiť možnosť spoločnosti Beneo-Orafti namietať meškanie belgických orgánov s oznámením rozhodnutia o udelení pomoci, ak toto meškanie u tejto spoločnosti vyvolalo skutočné pochybnosti o obsahu rozhodnutia. V tomto prípade sa spoločnosť Beneo-Orafti mohla odvolávať na vzniknutú neistotu s cieľom zbaviť sa aspoň povinnosti zaplatiť pokutu za nedodržanie záväzku, ktoré bolo spôsobené úmyselne alebo v dôsledku hrubej nedbanlivosti [31]. Zo spisu však nevyplýva, že spoločnosť Beneo-Orafti takýto argument uplatnila, pričom vzhľadom na uverejnenie oznámenia Komisie v úradnom vestníku, ktoré obozretnému subjektu muselo byť známe, by tento argument zrejme nebol úspešný.

85. Pokiaľ teda ide o tento aspekt otázok položených v prejednávanej veci, zastávam názor, že záväzok zrieknuť sa kvóty, ktorý prijal

31 — Článok 27 ods. 2 a 3 nariadenia č. 968/2006.

podnik, ktorý požiadal o poskytnutie reštrukturalizačnej pomoci na hospodársky rok 2006/2007, bol pre tento podnik záväzný od okamihu, keď tento podnik ako bežne obozretný subjekt mal vedieť, že mu bude poskytnutá pomoc zodpovedajúca tomuto záväzku.

otázku, tieto otázky vychádzajú z predpokladu, že daný podnik nemal právo využívať svoju dočasnú kvótu, čo v tomto prípade zodpovedá mojej analýze uvedených otázok. Ide teda o podnik, ktorý sa zriekol určitého objemu výroby a ktorému bola poskytnutá reštrukturalizačná pomoc zodpovedajúca tomuto objemu, ale ktorý vyrobil množstvo rovnajúce sa celému príslušnému objemu alebo jeho časti.

C — *Možnosť kumulácie opatrení vrátenia, sankcie a poplatku*

86. Pokiaľ sa preukáže, že podnik skutočne vyrobil množstvo, o ktorom sa domnieval, že sa naň vzťahuje schválená kvóta, hoci v skutočnosti ide o kvótu, ktorej sa podľa svojho záväzku zriekol, vzniká otázka, aké finančné dôsledky pre podnik z toho vyplynú. V tomto prípade BIRB žiada vrátenie sumy vyplatenej pomoci podľa pomeru k vyrobenému množstvu a chce uložiť pokutu za nedodržanie prijatých záväzkov a vybrať poplatok z tohto množstva ako z nadbytočne vyrobeného množstva. Vnútroštátny súd sa svojou štvrtou otázkou (prvá časť) a siedmou otázkou pýta, či tieto tri opatrenia možno kumulovať. Svojou siedmou otázkou sa tento súd konkrétnejšie pýta, či takáto kumulácia nie je v rozpore so zásadami *ne bis in idem*, proporcionality a zákazu diskriminácie.

87. Treba poznamenať, že vzhľadom na to, že tieto otázky sú položené iba v prípade zápornej odpovede na prvú, druhú, tretiu a šiestu

88. V prvom rade považujem za jednoznačne odôvodnené požadovať za týchto okolností časť pomoci zodpovedajúcu vyrobenému množstvu [32], ktorého sa podnik zriekol. Táto pomoc totiž predstavuje protiplnenie za zrieknutie sa výroby. Pokiaľ však došlo k výrobe, udelenie pomoci nie je odôvodnené a na základe článku 26 ods. 1 nariadenia č. 968/2006 je potrebné ju vrátiť.

89. Skutočnosť, že sankcie uvedené v článku 27 tohto nariadenia sa ukladajú popri povinnosti vrátiť časť príslušnej pomoci, navyše podľa môjho názoru vôbec neodporuje zásade *ne bis in idem* ani zásadám proporcionality alebo zákazu diskriminácie. Pripomínam, že ide o pokutu, ktorá v obvyklom prípade zodpovedá 10 % zo sumy pomoci, ktorá sa má vrátiť, a v prípade úmyselného konania alebo konania v dôsledku hrubej nedbanlivosti 30 %

32 — V súvislosti s výpočtom sumy tejto časti pomoci pozri bod 104 a nasl. a obzvlášť bod 110 a nasl. týchto návrhov.

z tejto sumy, zatiaľ čo v prípade zásahu vyššej moci sa táto sankcia neuplatní.

90. Pokiaľ ide o zásadu *ne bis in idem*, je jasné, že vrátenie sumy, ktorá nemala byť vyplatená (čo predstavuje jednoduché vrátenie bezdôvodného obohatenia), je opatrením, ktoré je úplne odlišné od uloženia sankcie. Súčasné vykonanie oboch opatrení teda v nijakom prípade nemôže odporovať predmetnej zásade, ktorá v podstate zakazuje viackrát sankcionovať tú istú osobu za to isté protiprávne konanie s cieľom zabezpečiť ochranu toho istého právneho záujmu. [33] V prípade absencie druhej sankcie sa tejto zásady nemožno úspešne dovolávať.

91. Pokiaľ ide o zásadu proporcionality, uloženie sankcie zodpovedajúcej 10 % zo sumy, ktorá sa má vrátiť, v prípade obyčajnej nedbanlivosti (pričom zásah vyššej moci vylučuje uloženie akejkoľvek sankcie), sa nejaví vôbec neprimerané. Takáto sankcia má jednak motivovať podniky k tomu, aby brali svoje záväzky vážne a starostlivo overovali, či postupujú v súlade s týmito záväzkami, jednak môže slúžiť aj na kompenzáciu nevyhnutných, ale zbytočne vynaložených administratívnych nákladov na preskúmanie podkladov a na vyplatenie a vrátenie neoprávnene prijatých súm. Pokiaľ ide o sankciu vo výške 30 % v prípade úmyselného konania alebo konania v dôsledku hrubej nedbanlivosti, ani tá sa nejaví neprimeraná, keďže ide o sankciu za trestuhodné správanie, ktoré mohlo značne poškodiť reštrukturalizačný režim a spoločnú organizáciu trhu, pričom samotná existencia sankcie má odstrašujúci účinok vo vzťahu k subjektom zvažujúcim takýto postup. [34] Posúdenie miery závažnosti v danom prípade, prirodzene, vždy prináleží zodpovednému orgánu a nesprávne posúdenie by mohlo viesť k uloženiu neprimeranej sankcie, ale tento aspekt uplatňovania sankcie možno napraviť v rámci takého súdneho preskúmania, aké v prejednávanej veci vykonáva vnútroštátny súd [35], pričom nejde o vlastnosť systému sankcií vytvoreného nariadením č. 968/2006.

92. Napokon, pokiaľ ide o zásadu zákazu diskriminácie, dôvody, ktoré viedli vnútroštátny súd k podaniu návrhu na začatie prejudiciálneho konania Súdnemu dvoru týkajúceho sa prípadného porušenia tejto zásady, z tohto návrhu jasne nevyplývajú. Neozrejmila ich ani spoločnosť Beneo-Orafti vo svojich pripomienkach. Ako poznamenáva belgická

33 — Pozri rozsudok zo 7. januára 2004, Aalborg Portland a i./Komisia, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P a C-219/00 P, Zb. s. I-123, bod 338.

34 — Táto sankcia sa v skutočnosti nezdá ani veľmi prísna, keďže predstavuje maximálne 164,25 eura (30 % z 547,50 eura), zatiaľ čo z kvótovanej výroby sa na základe článku 11 ods. 2 nariadenia č. 320/2006 platí dočasná suma vo výške 126,40 eura za tonu.

35 — Treba poznamenať, že tento súd sa nepýta Súdneho dvora na posúdenie predmetného konania spoločnosti Beneo-Orafti. Týmto aspektom, ktorý patrí do skutkového posúdenia zo strany vnútroštátneho súdu, sa teda v týchto návrhoch nebudem zaoberať.

vláda, nič nenasvedčuje rozdielnemu zaobchádzaniu s porovnateľnými situáciami alebo rovnakému zaobchádzaniu s rozdielnymi situáciami [36], či už na úrovni predmetnej právnej úpravy alebo na úrovni konkrétneho zaobchádzania so spoločnosťou Beneo-Orafti zo strany BIRB.

93. Ak kumulácia vrátenia pomoci a pokuty, ktoré sú stanovené v článkoch 26 a 27 nariadenia č. 968/2006, nie je problémom z hľadiska práva Únie, je to tak aj v prípade, ak sa má na to isté vyrobené množstvo uplatniť aj poplatok za nadbytočné množstvo uvedený v článku 15 nariadenia č. 318/2006, ktorého výška je stanovená v článku 3 ods. 1 nariadenia č. 967/2006?

94. Po prvé, predstavuje kumulácia tohto poplatku a pokuty uvedenej v článku 27 nariadenia č. 968/2006 dvojitú sankciu za to isté konanie, ktorej cieľom je zabezpečiť ochranu toho istého právneho záujmu a ktorá je ako taká zakázaná na základe zásady *ne bis in idem*?

95. V tejto súvislosti v prvom rade poznamenávam, že podľa môjho názoru poplatok za nadbytočné množstvo predstavuje sankciu.

Na rozdiel od dočasnej sumy z množstva vyrobeného v rámci kvóty, ktorá je uvedená v článku 11 nariadenia č. 320/2006 a ktorej výslovným cieľom je financovať reštrukturalizačné opatrenia [37], poplatok za nadbytočné množstvo je príjmom všeobecného rozpočtu Únie, ktorého cieľom je zabrániť hromadeniu nadbytočných množstiev ohrozujúcich trh a ktorý sa musí stanoviť na dostatočne vysokej úrovni, aby mal odstrašujúci účinok [38]. Vzhľadom na tieto vlastnosti je poplatok sankciou, ktorej cieľom je sankcionovať výrobu mimo kvóty, rovnako ako sa pokutou stanovenou v článku 27 nariadenia č. 968/2006 sankcionuje nedodržanie záväzkov prijatých s cieľom získať reštrukturalizačnú pomoc.

96. Nejde síce o trestnoprávne sankcie, ale o administratívne sankcie. Na takéto administratívne sankcie sa však vo všeobecnosti vzťahuje nariadenie (ES, Euratom) č. 2988/95 [39] a okrem iného aj článok 5 tohto nariadenia, ktoré podľa jeho desiateho odôvodnenia zohľadňuje práve zásadu *ne bis in idem*, ktorú navyše „judikatúra uznáva ako základnú zásadu práva Spoločenstva“ [40].

36 — Pozri najmä rozsudok z 30. septembra 2010, Uzonyi, C-133/09, Zb. s. I-8747, bod 31 a citovanú judikatúru.

37 — Pozri odôvodnenie č. 4 tohto nariadenia.

38 — Pozri odôvodnenie č. 18 a článok 15 ods. 2 nariadenia č. 318/2006 a odôvodnenie č. 3 nariadenia č. 967/2006.

39 — Nariadenie Rady z 18. decembra 1995 o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev (Ú. v. ES L 312, s. 1; Mim. vyd. 01/001, s. 340).

40 — Rozsudok z 9. marca 2006, Van Esbroeck, C-436/04, Zb. s. I-2333, bod 40 a citovaná judikatúra. Pozri tiež body 80 a 81 návrhov, ktoré predniesla generálna advokátka Sharpston vo veci Gasparini a i., v ktorej bol vydaný rozsudok z 28. septembra 2006, C-467/04, Zb. s. I-9199.

97. Táto dvojitá sankcia sa navyše týka nielen tej istej osoby, ale aj toho istého konania. Hoci je charakterizované dvoma odlišnými spôsobmi (najprv ako porušenie záväzku zrieknuť sa kvóty a následne ako výroba nadbytočného množstva), základné konanie je v oboch prípadoch rovnaké a spočíva vo vyrobení množstva, ktoré nepatrí do schválenej kvóty. Okrem toho sa v oboch prípadoch chráni právny záujem [41], ktorý sleduje nová právna úprava a ktorý spočíva v obmedzení výroby na trhoch v sektore cukru.

98. Z toho vyvodzujem, že kumulácia poplatku za nadbytočné množstvo stanoveného v článku 15 nariadenia č. 318/2006 a pokuty stanovenej v článku 27 nariadenia č. 968/2006 je v rozpore so zásadou *ne bis in idem*.

99. Okrem toho treba uviesť, že z dvoch aspektov tejto zásady, ktorými sú zákaz dvojitého stíhania [42] a zákaz dvojitého trestu [43], je v prejednávanej veci relevantný druhý aspekt. Hoci totiž BIRB začal dve konania proti spoločnosti Beneo-Orafti, dôležitý je zákaz kumulácie dvoch sankcií v práve Únie, a to bez ohľadu na procesné otázky. Na zákaz dvojitého trestu, na základe ktorého treba v prípade, ak možno uložiť za to isté konanie druhú sankciu, zohľadniť výšku prvej uloženej sankcie, sa podľa judikatúry Súdneho dvora [44] vzťahuje zásada proporcionality, na ktorú sa spoločnosť Beneo-Orafti odvoláva tiež.

100. Pokuta, ktorú spoločnosti Beneo-Orafti uložil BIRB na základe článku 27 nariadenia č. 968/2006, predstavuje 136,33 eura na vyrobenú tonu. [45] Poplatok za nadbytočné množstvo predstavuje 500 eur na vyrobenú tonu. Zo zákazu dvojitého trestu teda vyplýva, že možno uložiť iba poplatok za nadbytočné množstvo, ktorý predstavuje prísnejšiu sankciu z týchto dvoch sankcií, ktorá má prednosť pred miernejšou sankciou.

41 — Treba poznamenať, že v trestných veciach Súdny dvor vo svojom rozsudku z 11. februára 2003, Gözütok a Brügge, C-187/01 a C-385/01, Zb. s. I-1345, upustil od požiadavky ochrany toho istého právneho záujmu na uplatnenie zásady *ne bis in idem* a že podobný prístup uplatnil Európsky súd pre ľudské práva vo svojom rozsudku Sergej Zolotuchin v. Rusko z 10. februára 2009.

42 — Presnejšie vyjadrený spojením *nemo debet bis vexari* alebo *bis de eadem re ne sit actio*, ktorý je známy v práve nemecky hovoriacich krajín pod názvom „Erledigungsprinzip" a zdôrazňuje vyčerpanie trestného stíhania ukončením prvého trestného konania.

43 — Presnejšie vyjadrený spojením *nemo debet bis puniri pro uno delicto* a v práve nemecky hovoriacich krajín známy pod názvom „Anrechnungsprinzip", ktorý poukazuje skôr na „započítanie" trestov, čiže zohľadnenie miernejšieho trestu pri uložení prísnejšieho trestu za ten istý skutok.

44 — Pozri rozsudok z 18. novembra 1987, Maizena, 137/85, Zb. s. 4587, bod 19 a nasl. Pozri tiež rozsudok z 18. mája 2006, Archer Daniels Midland a Archer Daniels Midland Ingredients/Komisia, C-397/03 P, Zb. s. I-4429, bod 37 a nasl.

45 — Pozri tabuľku v bode 53 týchto návrhov. Ide o sumu zodpovedajúcu 30 % pomoci, ktorá bola poskytnutá spoločnosti Beneo-Orafti, ktorá predstavovala 83 % celkovej sumy vo výške 547,50 eura za tonu. Podľa môjho názoru by sa však správnym výpočtom dosiahla ešte nižšia suma (pozri bod 110 a nasl. týchto návrhov).

101. Zostáva ešte overiť, či výška poplatku za nadbytočné množstvo ako taká neporušuje zásadu proporcionality.

102. Nezastávam tento názor. Cieľom reformy sektoru cukru je uložiť prísne a znížené výrobné kvóty s cieľom zachovať rovnováhu a stabilitu trhu v rámci Únie a dodržať záväzky Únie na medzinárodnej úrovni. Preto treba zabrániť výrobe množstiev mimo kvóty, ktoré by narúšali trh. Poplatok (ktorý, ako na pojednávaní zdôraznila najmä Komisia, sa neplatí v prípade, ak je predmetné množstvo určené na stanovené účely použitia[46]) je stanovený v rovnakej výške ako clá na dovoz cukru z tretích krajín. Takáto výška má jednoznačne odstrašujúci účinok a zároveň umožňuje výrobcovi využiť cenu na svetovom trhu, čo nepredstavuje neprimeranú sankciu, a to tým skôr, ak vezmeme do úvahy skutočnosť, že jej skutočný dosah je menší ako 500 eur, keďže nahrádza dočasnú sumu vo výške 126,40 eura za tonu, ktorá sa vyberá z výroby v rámci kvóty.[47] Podľa môjho názoru na účely tejto analýzy nie je relevantné, či je výroba mimo kvóty dôsledkom toho, že výrobca svoju kvótu prekročil, že kvótu nikdy nemal, alebo že sa jej zriekol.

46 — Pozri články 12 až 15 nariadenia č. 318/2006 a článok 4 ods. 1 nariadenia č. 967/2006.

47 — Článok 11 ods. 2 nariadenia č. 320/2006.

103. V tejto súvislosti som teda dospel k záveru, že ak podnik vzhľadom na to, že nedodržal záväzok zrieknuť sa svojej kvóty, vyrobil určité množstvo mimo kvóty, vrátenie reštrukturalizačnej pomoci poskytnutej za zrieknutie sa kvóty predstavuje vrátenie bezdôvodného obohatenia, ktorého kumuláciu s pokutou nijaká zásada práva Únie nezakazuje. Naproti tomu uloženie dvoch súbežných sankcií, ktoré sankcionujú tú istú výrobu, zakazuje zásada *ne bis in idem*, na základe ktorej možno uplatniť iba prísnejšiu z týchto dvoch sankcií.

D — *Výpočet sumy, ktorá sa má vrátiť*

104. Zostáva odpovedať na otázku, ktorú vnútroštátny súd položil v druhej časti svojej štvrtej otázky. Ide o to, ako sa má vypočítať suma, ktorá sa má vrátiť (prípadne zvýšená o 10 % alebo o 30 %), ak podnik nedodržal jeden alebo viacero záväzkov, ktoré prevzal ako protiplnenie za pomoc, ktorá mu bola poskytnutá. Osobitne treba skúmať, či v prípade, ak daný podnik vyrobil určité množstvo napriek tomu, že sa zriekol svojej základnej kvóty, treba pri tomto výpočte zohľadniť náklady na demontáž výrobných zariadení, straty vyplývajúce zo zrieknutia sa základnej kvóty a/alebo skutočnosť, že dočasná kvóta sa týka iba hospodárskeho roka 2006/2007. Ak sa tieto skutočnosti nevezmú do úvahy, treba

skúmať, či to môže byť v rozpore so zásadou proporcionality.

105. Zatiaľ čo prvá časť štvrtej otázky, ktorou som sa už zaoberal, je položená výslovne pre prípad zápornej odpovede na tretiu otázku (teda za predpokladu, s ktorým som sa stotožnil, že daný podnik nemôže využiť dočasnú kvótu, ak požiadal o poskytnutie reštrukturalizačnej pomoci), druhá časť štvrtej otázky zrejme vychádza zo situácie, keď podnik získal predmetnú pomoc a využil svoju dočasnú kvótu.

106. Uznanie záveru, ku ktorému som dospel, že na výrobu po 1. októbri 2006 sa nemohla vzťahovať dočasná kvóta, ak sa daný podnik zriekol celej svojej základnej kvóty, ako je to v prejednávanej veci, však znamená, že na túto výrobu sa mala vzťahovať základná, a nie dočasná kvóta.

107. Za týchto podmienok sa prístup, ktorý zaujal BIRB a s ktorým sa stotožnila belgická vláda vo svojich písomných pripomienkach, javí na prvý pohľad logický. Článok 26 ods. 1 nariadenia č. 968/2006 ukladá povinnosť vrátiť „časť podpory pridelenej vzhľadom na príslušný(-é) záväzok(-zky)“, ktoré tomuto podniku vyplývajú okrem iného z reštrukturalizačného plánu, ale ktoré tento podnik nedodržal. BIRB v podstate vychádzal z toho, že suma, ktorá sa má vrátiť, zodpovedá sume pomoci, ktorá bola spoločnosti Beneo-Orafti poskytnutá za každú tonu, ktorej sa zriekla, vynásobenú počtom ton skutočne vyrobených počas hospodárskeho roka 2006/2007.

108. Spoločnosť Beneo-Orafti však poukazuje na to, že suma pomoci poskytnutej za zrieknutie sa výroby sa na základe článku 3 ods. 1 a 5 nariadenia č. 320/2006 líši v závislosti od prijatých záväzkov týkajúcich sa výrobných zariadení, ktoré súvisia so zrieknutím sa výroby (úplná demontáž, čiastočná demontáž alebo iba nepoužívanie týchto zariadení). V prípade zrieknutia sa bez demontáže predstavuje pomoc 255,50 eura za tonu. V prípade zrieknutia sa s čiastočnou demontážou sa táto suma zvyšuje o 292 eur za tonu na sumu 547,50 eura za tonu s cieľom kompenzovať náklady na demontáž a v prípade zrieknutia sa s úplnou demontážou zariadení sa táto suma zvyšuje ešte o 182,50 eura za tonu a predstavuje celkom 730 eur za tonu s cieľom zohľadniť zvýšené náklady na úplnú demontáž. Z toho podľa spoločnosti Beneo-Orafti vyplýva, že ak podnik nedodrží svoj záväzok zrieknuť sa výroby, ale dodrží svoj záväzok demontovať výrobné zariadenia, suma, ktorá sa má vrátiť, by mala predstavovať iba 255,50 eura za tonu a nemala by zohľadňovať

časť pomoci určenú na kompenzáciu nákladov na demontáž.

109. Komisia zastáva názor, že popri iných postupoch sú prípustné oba prístupy [48], ale že v konečnom dôsledku prináleží príslušným vnútroštátnym orgánom, aby určili presný spôsob výpočtu, pokiaľ bude založený na objektívnych kritériách a nebude v rozpore s nijakou všeobecnou zásadou práva Únie, najmä so zásadou efektivity, zásadou ekvivalencie a zásadou proporcionality.

110. Podľa môjho názoru sú námietky, ktoré v tejto súvislosti vzniesla spoločnosť Beneo-Orafti, relevantné. Diferenciácia sumy poskytovanej pomoci v závislosti od povahy prijatého záväzku týkajúceho sa výrobných zariadení nasvedčuje tomu, že táto suma iba čiastočne zodpovedá samotnému zrieknutiu sa kvóty. Z článku 26 ods. 1 nariadenia č. 968/2006 jasne vyplýva, že suma, ktorá sa má vrátiť, zodpovedá „čas[ti] podpory pridelenej vzhľadom na[[49]] príslušný(-é) záväzok(-zky)“, ktorý alebo ktoré neboli dodržané. Vzhľadom na to, že záväzok, ktorý nebol dodržaný, sa týka iba výroby, a nie demontáže zariadení, je potrebné požadovať vrátenie sumy na základe rozdelenia pomoci na tieto dva účely. Z článku 3 ods. 1 a 5 nariadenia č. 320/2006 možno vyvodiť, že v prípade zrieknutia sa výroby v spojení so záväzkom čiastočne demontovať príslušné zariadenia časť pomoci poskytnutej na základe zrieknutia sa predstavuje 255,50 eura za tonu [50], ktorá sa prípadne zvýši o 10 % alebo o 30 %. V prípade dodržania prijatých záväzkov týkajúcich sa zariadení by bolo v rozpore so zásadou proporcionality, ktorá je nielen všeobecnou zásadou práva Únie, ale prinajmenšom implicitne je vyjadrená aj v článku 26 ods. 1 nariadenia č. 968/2006, požadovať vrátenie časti pomoci zodpovedajúcej týmto záväzkom.

111. Takýto postup by navyše odporoval zásade rovnakého zaobchádzania, keďže by viedol k rovnakému zaobchádzaniu s dvoma skupinami subjektov (subjektov, ktoré nedodržali ani jeden z prijatých záväzkov, a subjektov, ktoré si nesplnili iba záväzok zdržať sa výroby počas príslušného hospodárskeho

48 — Aj keď vo svojej písomnej odpovedi na otázku Súdneho dvora zrejme, bez vysvetlenia svojej argumentácie, usudzuje, že z výpočtu, ktorý navrhuje spoločnosť Beneo-Orafti, by vyplynula suma, ktorá sa má vrátiť, vo výške 292 eur za tonu, a nie 255,55 eura za tonu.

49 — Hoci spojenie ‚conformément à‘ sa môže zdať vo svojom kontexte vo francúzskej verzii trochu nejednoznačné, jeho zmysel je jasnejšie vyjadrený v iných jazykových verziách, napríklad v anglickom jazyku [‚the part of the aid granted *in respect of* the commitment(s) concerned‘] alebo v španielskom jazyku (‚la parte de la ayuda concedida *correspondiente al* compromiso o compromisos en cuestión‘) (kurzívou v oboch prípadoch zvýraznil generálny advokát).

50 — V tomto prípade ju treba znížiť vzhľadom na to, že spoločnosti Beneo-Orafti bolo poskytnutých iba 83 % celkovej sumy pomoci.

roka), ktoré sa od seba objektívne odlišujú. Takýto postup by dokonca predstavoval motiváciu na nedodržanie všetkých záväzkov v prípade nedodržania iba jedného záväzku.

112. Podľa môjho názoru z toho vyplýva, že ak sa má vrátiť reštrukturalizačná pomoc z dôvodu nedodržania iba časti záväzkov prijatých za poskytnutie tejto pomoci, musí sa vrátiť iba časť pomoci zodpovedajúca nedodržaným záväzkom. V prípade, aký je predmetom prejednávanej veci, keď ide len o záväzok ukončiť výrobu, náklady na demontáž, ktoré uviedol vnútroštátny súd, pre tento výpočet nie sú relevantné. V tejto súvislosti možno navyše poznamenať, že pomoc sa poskytuje ako paušálna suma, a teda od týchto nákladov nezávisí.

113. Pokiaľ ide o prístup Komisie, zastávam názor, že rozhodovanie o výpočte sumy, ktorá predstavuje súčasť pomoci pochádzajúcej z rozpočtu Únie a ktorá sa má získať alebo vybrať na základe práva Únie a zaplatiť do rozpočtu Únie, nemožno ponechať len na vnútroštátne orgány, a to tým skôr, že Komisia vo svojej písomnej odpovedi na otázku Súdneho dvora uviedla „spomedzi mnohých možných vzorcov“ štyri výpočty s veľmi odlišnými výsledkami od 8 103 292 eur do 59 679 771 eur, ktoré sú v pomere 1 : 7,36. Už samotná možnosť vymáhania natoľko rozdielnych súm v jednotlivých členských štátoch od výrobcov, ktorí sa nachádzajú v objektívne porovnateľnej situácii, sa javí ako očividné porušenie zásady rovnakého zaobchádzania.

114. Pokiaľ ide o ostatné tvrdenia spoločnosti Beneo-Orafti, ktoré sa týkajú straty spôsobenej zrieknutím sa základných kvót a presnosti dočasných kvót, nepovažujem ich za presvedčivé.

115. Po prvé spoločnosť Beneo-Orafti tvrdí, že kvóta, ktorej sa zriekla, sa týka nielen výroby v hospodárskom roku 2006/2007, ale aj ôsmich nasledujúcich hospodárskych rokov až po hospodársky rok 2014/2015 [51]. Časť pomoci zodpovedajúca základnej kvóte týkajúcej sa hospodárskeho roka 2006/2007 teda predstavuje iba jednu devätinu celkovej sumy, a ak sa nedodržanie záväzku zrieknuť sa kvóty týka iba tohto hospodárskeho roka, má sa vrátiť iba táto devätina. Túto argumentáciu však považujem za nesprávnu. Pomoc sa neposkytuje každý rok za záväzky dodržané počas príslušného hospodárskeho roka, ale poskytuje sa jednorazovo na všetky hospodárske roky ako protihodnota za záväzok ukončiť výrobu (ktorý je prípadne spojený s demontážou zariadení), ktorý platí na všetky hospodárske roky nasledujúce po hospodárskom roku, počas ktorého nadobudne účinnosť. [52] Akákoľvek výroba, ktorá je v rozpore s týmto

51 — Pozri článok 46 nariadenia č. 318/2006.

52 — Pozri článok 3 ods. 2 nariadenia č. 320/2006.

záväzkom, má za následok povinnosť vrátiť príslušnú pomoc. Okrem toho z článku 10 nariadenia č. 318/2006 jasne vyplýva, že nie je zaručené, že kvóta pridelená na hospodársky rok 2006/2007, pokiaľ sa jej podnik nezriekne, zostane počas nasledujúcich hospodárskych rokov na rovnakej úrovni. Naopak, musí sa nevyhnutne znižovať, počnúc hospodárskym rokom 2010/2011.

116. Po druhé niektoré tvrdenia spoločnosti Beneo-Orafti sú založené na tom, že dočasné kvóty sa týkajú iba jedného hospodárskeho roka, zatiaľ čo základné kvóty (ak sa ich podnik nezriekne) sa týkajú všetkých hospodárskych rokov, na ktoré sa vzťahuje nariadenie č. 318/2006. Tieto tvrdenia nepovažujem za relevantné, ak vezmeme do úvahy skutočnosť, že na spornú výrobu, ktorá sa uskutočnila po 1. októbri 2006, sa nemôže vzťahovať dočasná kvóta.

117. Zastávam teda názor, že ak sa má vrátiť reštrukturalizačná pomoc z dôvodu nedodržania iba časti záväzkov prijatých za poskytnutie tejto pomoci, musí sa vrátiť iba časť pomoci zodpovedajúca nedodržaným záväzkom.

V — Návrh

118. Vzhľadom na predchádzajúce úvahy navrhujem na otázky, ktoré položil Tribunal de première instance de Bruxelles, odpovedať takto:

Príslušné ustanovenia nariadenia Rady (ES) č. 318/2006 z 20. februára 2006 o spoločnej organizácii trhov v sektore cukru, nariadenia Rady (ES) č. 320/2006 z 20. februára 2006, ktorým sa stanovuje dočasný režim pre reštrukturalizáciu cukrovarníckeho priemyslu v Spoločenstve a ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 1290/2005 o financovaní spoločnej poľnohospodárskej politiky, nariadenia Komisie (ES) č. 493/2006 z 27. marca 2006, ktorým sa ustanovujú prechodné opatrenia v rámci reformy spoločnej organizácie trhu v sektore cukru a ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia (ES) č. 1265/2001 a (ES) č. 314/2002, nariadenia Komisie (ES) č. 967/2006

z 29. júna 2006, ktorým sa ustanovujú podrobné podmienky uplatňovania nariadenia Rady (ES) č. 318/2006 v súvislosti s výrobou mimo kvót v sektore cukru, a nariadenia Komisie (ES) č. 968/2006 z 27. júna 2006, ktorým sa stanovujú podrobné pravidlá implementácie nariadenia č. 320/2006, ktorým sa stanovuje dočasný režim pre reštrukturalizáciu cukrovarníckeho priemyslu v Spoločenstve, sa majú vykladať v tom zmysle, že:

— podnik, ktorý mal základnú kvótu a dočasnú kvótu na hospodársky rok 2006/2007 a zriekol sa svojej základnej kvóty, bol oprávnený vyrábať do výšky dočasnej kvóty do 30. septembra 2006 bez toho, aby ohrozil podmienky zrieknutia sa základnej kvóty a reštrukturalizačnú pomoc nadväzujúcu na toto zrieknutie sa, ale akúkoľvek výrobu od 1. októbra 2006 bolo treba považovať za porušenie záväzkov prijatých na základe zrieknutia sa základnej kvóty,

— záväzok zrieknuť sa kvóty, ktorý prijal podnik, ktorý požiadal o poskytnutie reštrukturalizačnej pomoci na hospodársky rok 2006/2007, bol pre tento podnik záväzný od okamihu, keď tento podnik ako bežne obozretný subjekt mal vedieť, že mu bude poskytnutá pomoc zodpovedajúca tomuto záväzku,

— ak podnik vzhľadom na to, že nedodržal záväzok zrieknuť sa svojej kvóty, vyrobil určité množstvo mimo kvóty, vrátenie reštrukturalizačnej pomoci poskytnutej za zrieknutie sa kvóty predstavuje vrátenie bezdôvodného obohatenia, ktorého kumuláciu s pokutou nijaká zásada práva Únie nezakazuje. Naproti tomu uloženie dvoch súbežných sankcií, ktoré sankcionujú tú istú výrobu, zakazuje zásada *ne bis in idem*, na základe ktorej možno uplatniť iba prísnejšiu z týchto dvoch sankcií,

— ak sa má vrátiť reštrukturalizačná pomoc z dôvodu nedodržania iba časti záväzkov prijatých za poskytnutie tejto pomoci, musí sa vrátiť iba časť pomoci zodpovedajúca nedodržaným záväzkom.